

I

(Információ)

A BÍRÓSÁG

A BÍRÓSÁG

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (második tanács) a T-236/01., T-239/01., T-244/01–T-246/01, T-251/01. és T-252/01. sz. Tokai Carbon Co. Ltd és mások kontra Európai Közösségek Bizottsága egyesített ügyekben 2004. április 29-én hozott ítélete ellen a Showa Denko KK által 2004. július 1-jén benyújtott fellebbezés

(C-289/04 P. sz. ügy)

(2004/C 239/01)

A Showa Denko KK (T-245/01. sz. ügy⁽¹⁾) Tokió (Japán), képviselik M. Dolmans, J. Temple Lang és P. Werdmuller, ügyvédek, 2004. július 1-jén fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (második tanács) a T-236/01., T-239/01., T-244/01–T-246/01., T-251/01. és T-252/01. sz. Tokai Carbon Co. Ltd és mások kontra Európai Közösségek Bizottsága egyesített ügyekben 2004. április 29-én hozott ítélete ellen.

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- a T-245/01. sz. Showa Denko kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben hozott ítéletet részben helyezze hatályon kívül,
- a fellebbezőre kiszabott pénzbírságot 6 960 000 euróra vagy a Bíróság által mérlegelés alapján megfelelőnek tekintett összegre szállítsa le,
- a Bíróság által megfelelőnek tekintett más intézkedést tegyen.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A fellebbező előadja: semmilyen adattal nem támasztható alá, hogy csoportja vagy ügyvezetése a kartellben részt vett volna, nincs bizonyíték arra, hogy előre megfontoltan, szándékosan és tudatosan jogsértésekben vett volna részt, arra pedig egyáltalán semmilyen bizonyíték nincs, hogy ez más résztvevőknél inkább lenne igaz a fellebbezőre. Ezért a fellebbező elkülönítésének és különleges „elrettentő tényező” alkalmazásának nincsen alapja.

Ha egy más módon számított pénzbírságot kellene az elrettentés végett megemlíteni, akkor az emelés összegének ésszerűen azon a hasznon kell alapulnia, amit a vállalkozás a jogsértéstől várt. Az emelés kizárólag a vállalat által a jogsértéssel érintett piacon elért forgalmon alapulhat, ahol a jogsértés felfedezésének valószínűségét vagy egyéb módszereket is figyelembe kell venni.

A vállalat vagy csoport „mérete” a jogsértéssel nem érintett piacon a jogsértés haszna és indítéka szempontjából nem releváns és a felfedezés kockázatával sem áll kapcsolatban. Ezt gazdasági elemzés bizonyítja. Egy konzern mérete és pénzügyi eszközei tehát az elrettentéshez szükséges emelés kiszámításánál nem relevánsak. Másképp fogalmazva, a csoport mérete és pénzügyi eszközei nem szolgálhatnak indokul a fellebbező elkülönítéséhez és a vele szemben kiszabott bírság emeléséhez.

Ez diszkriminatív, aránytalan, önkényes és nem támasztják alá megfelelő indokok.

Így a fellebbező fenntartja, hogy a Bizottság és az Elsőfokú Bíróság hibásan alapították a fellebbezőt sújtó bírság „elrettentés” céljából való emelését a fellebbező csoportjának a jogsértéssel nem érintett termékek terén elért forgalmára, anélkül, hogy az elrettentés szükségességét megállapították és az emelés összegének ésszerű alapját megjelölték volna.

⁽¹⁾ HL C 17., 2002.1.19., 15. o.

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (második tanács) a T-236/01., T-239/01., T-244/01–T-246/01., T-251/01. és T-252/01. sz. Tokai Carbon Co. Ltd és mások kontra Európai Közösségek Bizottsága egyesített ügyekben 2004. április 29-én hozott ítélete ellen az SEC Corporation által 2004. július 15-én benyújtott fellebbezés

(C-307/04 P. sz. ügy)

(2004/C 239/02)

A SEC Corporation (T-251/01. sz. ügy⁽¹⁾), székhelye: Amagasaki, Hyogo (Japán), képviseli K. Platteau, ügyvéd, 2004. július 15-én fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (második tanács) a T-236/01., T-239/01., T-244/01–T-246/01., T-251/01. és T-252/01. sz. Tokai Carbon Co. Ltd és mások kontra Európai Közösségek Bizottsága egyesített ügyekben 2004. április 29-én hozott ítélete ellen.

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- a) a megfellebbezett ítéletet részben helyezze hatályon kívül annyiban, amennyiben az megállapítja, hogy a Bizottság jogosult volt a fellebbezővel szemben kiszabott pénzbírság alapösszegének meghatározásakor a termékkel az egész világon elért forgalmat megkülönböztető tényezőként felhasználni;
- b) a határozat ^(?) az Elsőfokú Bíróság által megváltoztatott 3. cikkét a fellebbezőre 6,138 millió euró pénzbírságot kiszabó részében semmisítse meg, vagy legalábbis ezen összeget lényegesen, a Bíróság által megfelelőnek tekintett összegre szállítsa le;
- c) kötelezze a Bizottságot az Elsőfokú Bíróság és a Bíróság előtti eljárás költségeinek megtérítésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A fellebbező előadja, hogy az Elsőfokú Bíróság ítéletét a következő okok miatt kell hatályon kívül helyezni:

1. Az EK 253. cikkét, a *ne bis in idem* elvét és a méltányosság elvét sérti, hogy a Bizottság a fellebbezővel szembeni pénzbírság kiszabásakor az ügy egyedi körülményeinek összefüggésében nem volt köteles az amerikai versenyhatóságok által a fellebbezővel szemben ugyanezen tényállás alapján alkalmazott szankciókat figyelembe venni;
2. Az EK 253. cikkét, a méltányosság elvét és az arányosság elvét sérti, hogy a Bizottság jogosult volt a pénzbírság alapösszegének meghatározásánál, a fellebbező EGT-ben végzett tevékenységét figyelmen kívül hagyva, kizárólag a termékkel az egész világon elért forgalom alapján különbséget tenni.

⁽¹⁾ HL C 31., 2002.2.2., 12. o.

⁽²⁾ 2001. július 18-i, az EK 81. cikke és az EGT-szerződés 53. cikke szerinti eljárásban hozott (COMP/E-1/36.490 – Grafit elektródák) 2002/271/EK bizottsági határozat (HL 2002., L 100., 1. o.)

A Bundesfinanzhof 2004. április 20-i végzésével a Fleisch-Winter GmbH & Co. KG kontra Hauptzollamt Hamburg-Jonas ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-309/04. sz. ügy)

(2004/C 239/03)

A Bundesfinanzhof 2004. április 20-i végzésével, amely 2004. július 21-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Fleisch-Winter GmbH & Co. KG kontra Hauptzollamt Hamburg-Jonas ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Bundesfinanzhof a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Az a körülmény, hogy a vámhatóság nyomozása alapján fennáll annak a gyanúja, hogy az áru közösségi jogban meghatározott kiviteli tilalom alá esik, amely szerint tilos egy meghatározott tagállamból származó, visszatérítésre jogosító termék kivitele egy másik tagállamba vagy egy harmadik országba, önmagában kizárja-e a 3665/87/EKG rendelet ⁽¹⁾ 13. cikkének első mondata szerinti megbízható, kifogástalan kereskedelmi minőség meglétét anélkül, hogy az egyes esetekben a termék tényleges tulajdonságait vagy értékesíthetőségét számításba kellene venni?
- 2) A 3665/87/EKG rendelet 3. cikkével együttesen olvasott 11. cikke (1) bekezdése második albekezdésének alkalmazásában a 3665/87/EKG rendelet 13. cikkének első mondata szerinti adatnak minősül-e a megbízható, kifogástalan kereskedelmi minőség igazolása egy nemzeti fizetési kérelemben?

⁽¹⁾ HL 1987., L 351., 1. o.